

In die. S. Andree

175

houent. Ipse est enim manna : que nos victu celesti ne in huius seculi itinere deficiamus recreat: ipse petra que spiritualibus nos donis inebriat: que ligno crucis percussis: poculum nobis vite suo de latere manavit. Unde dicit in euangelio. Ego sum panis vite. Qui venit ad me non esuriat: qui credit in me non sitiet vnq̄. Et congruenti sanis figurarum ordine primo populus per mare saluatus est ac sic ad cibum manne atq; ad petram mystici porus peruenit: quia primū quidem aqua regeneratio/nis abluit: ac deinde ad participatione sacri altaris: vbi redemptionis nostri carni ac sanguini communitatem trasmitit. Nec de mysterio petre spiritualis (a qua totius sancte ecclesie fabrica immodibilis et inconcussa p̄sistit: et per quam ipsa ecclesia nascit et nutritur) lacius exponendo dicere libuit: quia solet arti multo et aliquando dulci in herere cordis audientium: ea que figurarum antiquitate premissa: sic demū noua spiritualiter explanatione dilucidant: q̄ que sine vllis figurarum exemplis: simpliciter tantū narratione credenda vel agenda monetur. Eurem autē fratres charissimi: vt huius petre presidio semp adheretis: nulla labentium rerū pertricare terra: nulla blandiere serenitate: a fidei firmitate diuellamur. Neglectis delictis temporibus: sola nos in presenti redemptionis nostri dona celestia delectent: sola inter crummas seculi spes visionis illius consolentur. Recolamus sed vlti egregij dāuid prophete et regis exemplū: qui cum in cantis regni affluentijs ac diuicijs nullum animum sue solatium posse inuenire: tandem ad superna desideria erecto mētis intuitu memor fuit dei et delectatus est. Atq; ad eandem eius visionem peruenire mereamur: obstacula vicioz que hāc impedire solent: saragamus a nostro et corpore et mente excludere. Neq; em̄ ad eum nisi rectis operum gressibus peruenitur: neque facies eius mundam: nisi a mundis corde videat. Beati autem matth. 5. do corde: quoniam ipsi deum videbunt. Quod ipse nobis prestare dignat: qui hoc promittere dignatus est: ihesus christus deus et dominus noster: qui viuit et regnat cum patre in vnitare spiritus sancti per omnia secula seculorum. Amen.

In die sancti andree.

Matth. i. iij

In illo tempore ambulans iesus iuxta mare galilee: vidit duos fratres: simonem qui vocatur petrus et andream fratrem eius mittentes rethe in mare.

Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

In illis diebus charissimi: ad vniuersum huius vocem petrus et andreas: relictis rethibus secuti sunt redemptionem. Nulla vero adhuc eum facere miracula viderant: nihil ab eo de premio et retributionis audierant: et tamen ad vniuersum dominum preceptum: hoc qd possidere videbantur oblitū sunt. Quanta nos eius miracula videmus quod flagellis affligimur: quantis minarum asperitatibus deterrimur: tamen sequi vocantem contemnimus. In celo tam sedet: qui de conuersione nos admonet. Jam iugo fidei colla gentium subdidit: iam

mundi gloriam strauit: iam ruinas eius crebriterq; tribus districti iudicij sui diem propinquante denunciat: et tamen superba mens nostra non vult hoc sponere deserre: quod quotidie perdit inuitē. Quid ergo fratres charissimi: quid in eius iudicio dicuri sumus qui ab amore plentis seculi nec preceptis flectimur: nec verberibus emedamur? Sed forsasse aliquis tacitis sibi cogitationibus dicat: Ad vocem dñicam vterq; iste piscator: quid aut quantum dimisit quipene nihil habuit? Sed in hac re fratres charissimi: affectū debemus pensare potius q̄ sensus. Dulcū reliquit qui sibi nihil retinuit: multū reliquit qui qualibet parū totum deseruit. Erte nos et habita cum amore possidemus: ea que minime habemus ex desiderio querimus. Dulcū ergo petrus et andreas dimisit: quādo vterq; etiā desideria habendi dereliquit. Dulcū dimisit: qui cum re possessa: etia cōcupiscentijs renunciauit. A sequētib; ergo tanta dimissa sunt: quāta a non sequētib; cōcupiscentijs potuerūt. Nemo igitur etiā cum quosdā conspiciat: multa reliquisse apud semetipsum dicat. Imitari mūdū huius contempores volos: sed quod relinqua non habeo. Dulcū fratres relinquit: si desiderijs terrenis renunciat. Exterioza enim nostra: dño quilibet parua sufficiūt. Cor nanq; et nō substantia p̄sac: nec perpendit quanta in eius sacrificio: sed ex quanto p̄feratur. Nā si exteriorē substantia p̄p̄damus: ecce sancti negotiatores nostri p̄petua angelozū vitā: dacti r̄betibus et nauī mercati sunt. Estimatiōne quippe precij nō habet: sed tamē regnū dei tantū valer quantum habes. Talis nanq; zacheo dimidiū substantie: quia dimidiū aliud ad hoc inuisite quod abstulit: restituendū in quadruplum referuauit. Talis petro et andree: dimissis r̄betibus et nauī. Talis et vidue duobus minutis. Talis alteri calice aque frigide. Regnū itaq; dei vt diximus tantū valer quantum habes. Penitentia igitur fratres quid vilius cum emittit: quid carius cum possidet? Sed forsasse nec calix aque frigide suppetra: qui indigenti prebeat. Etia nobis seruitate tūc promittit sermo diuinus. Redemptore etenim nato: celi ciues offensi sunt qui clamarent. Gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis. Ante dei nanq; oculos nunq; est vacua manus a munere: arca cordis repleta est bona voluntate. Hinc etiam psalmista dicit: In me sunt deo vota tua: q̄ reddā laudationes tibi. Ac si aperte dicat. Et si extenuis offerenda munera nō habeo: in terra memoriam tui inuenio: quod in arca tue laudis impono: quia nostra datione nō pascetis: oblatore cordis melius placaris. Nihil vero offert deo diuini bona voluntate. Voluntas aut bona: ita sic aduersa alterius sicut nostra primee p̄tate de p̄sp̄ritate primi: sicut de nostro p̄fectu gratulari: aliena dāna nostra credere: aliena luera nostra putare: amici non p̄pter mundū sed p̄pter deum diligere: inimicū etiā tolerare amando: nullū quod parū nō vis facere: nullū qd tibi iuste impedit desideras negare: necessitati primi non solum iuxta vires concurrere: sed prodesse etiam vltra vires velle. Quid ergo isto holocausto locupletius: quādo per hoc qd deo immolat in ara cordis: anima semetipam macrat? Sed hoc bone voluntatis sacrificiū deo nunq; plene persoluit: nisi mundi huius cupiditas perfecte deserat. Nāz quicquid

Luc. 19.

Matth. 9.

Mar. 12.

Matth. 10.

Luc. 2.

ps. 55.